

Република Србија
УПРАВНИ СУД
22 У. 12915/12
05.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Весне Даниловић и Слађане Бојовић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “П. п.” д.о.о. С. П., ул. бр. кога заступа директор З. С., против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Београд, ул. Немањина бр. 22-26, ради поништаја решења број: од 20.09.2012. године, у предмету јавних набавки, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.12.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем, у ставу I диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев за заштиту права подносиоца захтева „П. п.“ д.о.о. из С. П., који је поднет у отвореном поступку јавне набавке добара, обликоване у две партије - партија 1. - месне прерађевине и партија 2. - јунеће месо, ЈН број за који је јавни позив објављен у „Сл. гласнику РС“, број 18 од 09.03.2012. године, наручиоца ЗУ Т.-е. ц. КЦС из Б. Ставом II диспозитива истог решења, одбијен је захтев за накнаду трошкова подносиоца захтева „П. П.“ д.о.о. из С. П., као неоснован.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 09.10.2012. године, тужилац је оспорио

законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Навео је да је дана 21.06.2012. године поднео туженој захтев за заштиту права, по доношењу одлуке наручиоца број од 18.06.2012. године. Тужена Републичка комисија се обратила наручиоцу и тужиоцу са три дописа од 28.06.2012. године, као и дописом број: ... од 26.07.2012. године. Одговор тужиоца на допис од 28.06.2012. године тужена је примила дана 04.07.2012. године, од када сматра да је, у складу са чланом 114. став 1. Закона о јавним набавкама, почео да тече рок за доношење одлуке о његовом захтеву. Тужена је, стављајући се на страну наручиоца, ургенцијом за доставу докумената број: од 28.06.2012. године беспотребно одуговлачила поступак, да би одлуку по захтеву тужиоца донела на седници одржаној дана 20.09.2012. године, а оспорено решење број:..... од 20.09.2012. године тужилац је примио 27.09.2012. године. Сматра да је на тај начин тужена поступила супротно одредби члана 114. Закона о јавним набавкама и да је одлуку донела после законом утврђеног рока. Даље је истакао да тужена није детаљно размотрила његов захтев за заштиту права којим је оспоравао Одлуку о избору најповољније понуде наручиоца за понуде 1. и 2. и да се није бавила суштином тог захтева, указујући да постоје исти разлози да понуде „К. промета“ до.о. из Л. и „А. п.“ д.о.о. Б. буду одбијене за партију 1.-месне прерађевине, као и понуда тужиоца, не тврдећи притом да је његова понуда исправна. Указао је даље да тужена није имала у виду чињеницу да је наручилац у свом решењу број: од 18.06.2012. године оценио наводе тужиоца у погледу погрешно утврђених негативних референци, прихватио да су исти основани, док тужени у свом решењу то прихвата као исправку техничке грешке, исто као и део у вези утврђивања процењене вредности јавне набавке, који је основ за одбијање по члану 2. став 1. тачка 19) Закона о јавним набавкама, наводећи да је разлог отпао и да је понуда тужиоца неприхватљива, иако није већа од процењене вредности. С тим у вези је навео и да наручилац има право да врши исправке својих грешака у року од 8 дана од дана доношења Одлуке о избору, а не и после подношења захтева за заштиту права. Пошто је наручилац уважио део захтева тужиоца, тужена је била дужна да по основу члана 116. Закона о јавним набавкама настави поступак за накнаду трошкова, а не да тај део захтева одбије као неоснован. Истакао је и да је наручилац приликом израде конкурсне документације био дужан да поштује одредбу члана 8. Правилника о декларисању и означавању упакованих намирница („Службени гласник СЦГ“, број 4/2004...48/2012) према коме је обавезан податак на декларацији „списак састојака и још десет услова које мора иста да садржи“, да је захтев наручиоца у погледу садржаја

декларације у колизији са законском одредбом и да је за исправност понуде пресудна његова усклађеност са прописом о декларисању. Са изнетих разлога је предложио да Управни суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужена је, позивајући се на одлуке Управног суда према којима одлука туженог не представља управни акт у смислу Закона о управним споровима, предложила да суд тужбу одбаци. У случају да се суд упусти у разматрање поднете тужбе, навела је да остаје у свему при разлозима из образложења оспореног решења. Указала је да је рок прописан одредбом члана 114 Закона о јавним набавкама инструкциони, те да Закон о јавним набавкама, као и Закон о општем управном поступку, не предвиђају санкцију за орган који не одлучи и/или не достави одлуку у предвиђеном року, већ да овакво поступање третирају као “ћутање управе”, дајући право странци да покрене управни спор по истеку тог рока у складу са чланом 118. став 7. Закона о јавним набавкама. Предложила је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу одредбе члана 33. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Према списима предмета и разлозима образложења оспореног решења, у поступку јавне набавке добара наручиоца ЗУ Т.-е. ц. КЦС Б., обликоване у две партије - партија 1. - месне прерађевине и партија 2. - јунеће месо, ЈН број, за који је јавни позив објављен у „Сл. гласнику РС“, број 18 од 09.03.2012. године, укупно процењене вредности динара, понуђач “П. п.” д.о.о. С. П. је поднео захтев за заштиту права дана 13.06.2012. године. Предметни захтев је поднет након што је наручилац поступио у складу са налогом Републичке комисије из решења број од 30.05.2012. године и омогућио подносиоцу захтева увид у податке о спроведеном поступку јавне набавке, а по донетој одлуци о избору за обе партије као најповољније понуде понуђача “К. п.” д.о.о. К. Наручилац

ЗУ Т.-е. ц. КЦС Б. је дана 18.06.2012. године донео решење број: којим је одбио захтев за заштиту права подносиоца – тужиоца, против ког решења је тужилац дана 21.06.2012. године поднео туженом органу писмено изјашњење о наставку поступка заштите права. Неопходну документацију за одлучивање у предметном поступку јавне набавке добара, Републичка комисија је примила дана 11.07.2012. године, а рок од 15 дана за одлучивање прописан одредбом члана 114. став 1. Закона о јавним набавкама је Закључком Републичке комисије број: од 26.07.2012. године продужен за 20 дана, сагласно члану 114. став 4. истог Закона. Имајући у виду да су у Одлуци о избору најповољније понуде број ... од 27.04.2012. године за обе предметне партије за поступак јавне набавке ЈН број правилно наведене процењене вредности (без ПДВ), понуђена вредност изабраног понуђача без и са ПДВ, тужени орган је, налазећи да се из тако сачињене одлуке може прецизно утврдити које је процењене вредности наручилац узео као стварне за обе предметне партије, закључио да је наручилац учинио техничку грешку приликом израде наведене Одлуке о избору најповољеније понуде, када је уписао процењене вредности понуде за партију 1-коју је претходно дефинисао као набавку зејтина са погрешно наведеним бројем јавне набавке (....), закључујући да иста није утицала на правилну оцену приспелих понуда. Такође је утврђено и да је наручилац у наведеној Одлуци неправилно констатовао да је понуда подносиоца неприхватљива због негативних референци које му је доделио, јер закон исто предвиђа само у случају када је понуђена цена која је изнад процењене вредности за конкретну јавну набавку, а што овде није случај. Наручилац је у оспореној одлуци навео више разлога због којих је одбио понуду подносиоца захтева, и то: да је доставио Савску шунку у омоту, која не одговара предмету набавке – шункарици, већ шунки у омоту; да није доставио валидне: ценовнике произвођача за добра која нуди, уговор са добављачем, уговор о уступању возила на коришћење понуђачу, односно да је увидом у копије потврда које су достављене наручиоцу од стране ПУ „Р.“ утврдио да су његова документација и потпис одговорног лица за потпис фалсификовани, на основу чега је подносиоцу дао негативну референцу и одбио понуду као неприхватљиву. Притом, тужени орган налази, да околност да је наручилац у оквиру донетог решења број: од 18.06.2012. године констатовао да је „отпао“ наведени разлог за одбијање понуде подносиоца захтева у вези негативних референци, уз образложење да је поступак јавне набавке који је спроводио наручилац ПУ „Р.“ Б. обустављен на основу решења Републичке комисије, не представља повреду законских одредби од стране наручиоца када је решењем такав захтев одбио, с обзиром да је понуда подносиоца захтева неисправна из других разлога. Како негативне

референце нису једини разлог због кога је наручилац одбио понуду односиоца захтева у конкретном поступку, а предметним захтевом подносилац није оспорио преостале разлоге због којих је наручилац одбио његову понуду, то тужени орган налази да је у конкретном случају понуда подносиоца захтева неисправна, пошто је довољан један основан разлог за оцену понуде као неисправне. У вези примедбе, сходно одредби члана 58. став 1. Закона о јавним набавкама, тужени орган налази да је наручилац и без тражења додатних објашњења, а што представља његово право, не и обавезу, правилно спровео стручну оцену понуда у овом поступку. Истичући да у предметном захтеву за заштиту права ни сам подносилац захтева није оспорио правилност оцене наручиоца да одбије његову понуду као неисправну и из разлога што није доставио тражену шункарицу, која чини део предмета конкретне јавне набавке за партију 1., тужени орган је утврдио да је наручилац правилно констатовао да је понуда подносиоца захтева неисправна и из разлога што није доставио све производе који су предмет набавке за партију 1., односно да исти није доставио производ који одговара траженој шункарици (тачка 2. Спецификације набавке), већ је доставио Савску шунку у цреву (као и стишњену шунку у цреву), који одговарају артиклу који је тражен у тачки 1. Спецификације набавке, тј. шунки у цреву. Чињеница да је наручилац навео у оквиру Одлуке о избору најповољније понуде да је понудилац доставио и декларацију и извештај о испитивању Савске шунке у омоту, јесте по налажењу туженог органа, само констатација више да је достављен производ који не чини предмет ове јавне набавке и не представља доказно средство на основу којих је утврђено да је понуђена Савска шунка одговарајућа траженој шункарици. Наручилац је у оквиру конкурсне документације под називом “Посебни услови за партију 1 - Месне прерађевине (прилог број 5)” предвидео, између осталог, да су понуђачи дужни да доставе : 1. Копије декларација производа (која мора да садржи минимум следеће: назив производа, назив произвођача, рок употребе) и 5. Извештај о извршеној анализи производа који су предмет набавке са мишљењем да узорци испуњавају услове прописане Правилником о општим и посебним условима хигијене хране у било којој фази производње, прераде и промета и Правилником о квалитету и др. захтевима за производе од меса. С обзиром на чињеницу да предметном конкурсном документацијом наручилац није предвидео да се из достављених копија декларација и извештаја о испитивању понуђених производа посебно утврђује њихов састав, то су, према овако израђеној конкурсној документацији, понуде понуђача „К. п.“ д.о.о. К. и „А. п.“ д.о.о. Б. оцењене као исправне у оспореном делу. Сагласно наведеном, тужени орган је оценио да је

поднети захтев за заштиту права неоснован, а сходно томе неоснован је и захтев за накнаду трошкова поднет од стране подносиоца - овде тужиоца.

Одредбом члана 2. тачка 17) Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС”, број 116/2008) прописано је да исправна понуда је понуда која је благовремена, за коју је после отварања понуда, а на основу прегледа, утврђено да испуњава све услове из овог Закона и конкурсне документације, а тачком 19) истог члана да прихватљива је понуда која је благовремена, исправна и одговарајућа, која не ограничава, нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности конкретне јавне набавке.

Одредбом члана 116 став 1. - 3. Закона о јавним набавкама је прописано да је подносилац захтева за заштиту права дужан да на одређени рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од динара, односно динара, ако је у питању јавна набавка мале вредности. Свака странка у поступку сноси трошкове које проузрокује својим радњама. Ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права на писмени захтев надокнадити трошкове настале по основу заштите права.

Код оваквог стања ствари, и по оцени Управног суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио као неоснован захтев за заштиту права подносиоца захтева, овде тужиоца, у отвореном поступку јавне набавке добара, обликоване у две партије – партија 1.- месене прерађевине и партија 2.-јунеће месео, ЈН број:, наручиоца ЗУ Т.-е. центар КЦС из Б., правилно оцењујући понуду тужиоца као неисправну, при чему су за донету одлуку у образложењу тог решења дати довољни и јасни чињенични и правни разлози, које је суд ценио као правилне и на закону засноване. Наиме, правилно је тужени орган, полазећи од неспорне чињенице да тужилац није доставио тражену шункарицу из тачке 2. Спецификације набавке, која чини део предмета конкретне јавне набавке за партију 1., закључио да није од утицаја на коначну оцену понуде тужиоца, то што је “отпао” један разлог за оцену понуде тужиоца као негативне – негативне референце, будући да је иста из напред наведеног разлога оцењена као неисправна. Са друге стране, за понуде “К. п.” д.о.о. К. и “А. п.” д.о.о. Б., који су у предметном поступку јавне набавке доставили све доказе сагласно конкурсној документацији, којом наручилац није предвидео да се из достављених копија декларација и извештаја о испитивању понуђених производа посебно утврђује њихов састав, и у складу са

Законом о јавним набавкама, правилно је, и по оцену Управног суда, утврђено да су исправне у оспореном делу, сагласно одредби члана 2. тачка 17) Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС”, број 116/2008). Поред тога, правилно је тужени орган, применом одредбе члана 116. став 3. Закона о јавним набавкама нашао да у конкретном случају нема основа за накнаду трошкова тужиоцу, будући да захтев тужиоца за заштиту права није основан.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, али је нашао да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази који би, да су били цењени, довели до другачије одлуке у овој управној ствари.

Са напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.12.2014. године, 22 У. 12915/12

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП